

Forfatter: Engelstoft, Laurits

Titel: BREV TIL: Thorlacius, Børge Riisbrigh FRA: Engelstoft, Laurits (1813-06-06)

Citation: Engelstoft, Laurits: "BREV TIL: Thorlacius, Børge Riisbrigh FRA: Engelstoft, Laurits (1813-06-06)", i *Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)*, Samfundet til den danske Litteraturs Fremme, s. 365. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002091242-003-shoot-L0020912420030046.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Til professor Thorlacius.
Kiøbenhavn, den 6. Juni,
som er første Pindsedag.*

Kiære Thorlacius!

Denne Uge har været meget travl for mig. Derfor har jeg været noget uflittigere i min Correspondenz end jeg pleier.

Ei lidet overraskede mig igaar, at finde i Statstidenden under Artiklen Kiøbenhavn en heel fuldstændig Efterretning om de os sidst fra Engelland, Sverrig og Rusland ved en Parlementær giorte Propositioner, der ere ligesaa ublue som de forrige. Skiønt deres Indhold alt fra Parlementærens Ankomst blev bekiendt (thi man synes med Flid at have været indiscret), synes mig dog godt om, at Regieringen taler aaben med Folket. Det bestyrker Troskaben og smigrer, i det det viser Regentens Agtelse for den offentlige Mening. Endnu igaar laae Skibet, hvorfra Parlementæren var udsendt, under Stevns. Man har af dette Ophold sluttet, at der maaskee vilde komme nye Forslag. Dette er dog ikke skeet, og vilde ogsaa være unyttigt paa saadan Basis. Under 18. Mai har den svenske Regiering udstædt et Circulære til samtlige Landshøfdinger, indeholdende Underretning s. 366om, at den engelske Regiering har afviist alle Underhandlinger med den danske, at den aldrig vil indlade sig i Fred eller Forbund med den sidste uden i fuldkomneste Overeensstemmelse med de Forbindelser, den har paataget sig mod Sverrig og Rusland, og endelig, at Keiseren af Rusland har, meget misfornøiet med, at Fyrst Dolgorucki har under sin Mission i Kiøbenhavn overskredet sine Instructioner, forbudet ham at indfinde sig i Hovedkvarteret. Jeg sender Dig Actstykket til Giennemlæsning, hvorefter jeg udbeder mig det tilbage.

General-Adjutant, Kammerherre Lindholm er kommen tilbage fra sin Mission til Prindsen af Eckmühl, som nu er i Hamborg. De danske Tropper havde kun for et Øieblik besat denne Bye; saasart de Franske vare komne over Elben, forlode hine den igien. Eckmühl har modtaget Lindholm med al muelig Opmærksomhed og ladet alle sine Tropper (c. 30 Batailloner) defilere for ham samt præsentere ham de enkelte Bataillons-Commandeurer. Lindholm har ligeledes ladet de danske Tropper manoevrere for ham. Prindsen har rost deres tenure og yttret, at de vilde være meget brugbare, vel anførte. Det er artig at see de tvende med sidste Post ankomne Nr. af Hamburger-Correspondenten. Det første Nr. er tydsk, taler om de Franske som Fiender og har den frie Rigsstads Vaaben. Det andet er med dobbelte Colonner, en fransk og en tydsk, hedder journal du Département des Douches de l'Elbe og lover, snart at meddele fuldstændigere Efrerretninger om de nu bortgangne avanturiers m. v. Det hedder, at 6 Hamburgere ere erklærede fredløse. Deriblandt skal ogsaa Boghandler Perthes være, som vi kiende. Ellers vil Hamborgernes Straf nok meest røre dem paa Pungens Vegne. At ndøse hanseatisk, d. e. Kræmmer-Blod, vilde ogsaa neppe være nogen for de Franske hæderlig Execution. Den hanseatiske s. 367Legion har med stor Glæde leveret sine Geværer fra sig, og forlanger ikke mere at ombytte Alen med Sværdet.

Prinds Christian er man i Norge færdig at forgude. Man strømmer ned fra Bøygderne for at see ham. Det treffer nu ret heldigt, at ogsaa hans Udvotes har noget baade Værdigt og Indtagende. Det har ingen Nød med, at Norge skulde blive svensk. Slige Ting kan man vel afgjøre paa Papiret, men Udførelsen er en anden Sag. Man veed ikke, i hvilket Øieblik Communicationen mellem Danmark og Norge gennem Sverrig vil fra de Svenskes Side blive spærret, da Pontecorvo absolut vil have Krig med os. Alle Depescher af Vigtighed fra og til Norge sendes allerede ved Baade fra Norge til Jylland og omvendt. Saaledes er en Søe-Lieutenant Werløw ankommen med Depescher fra Prinds Christian og en Capitain Kaltenborn er i disse Dage did afgaaet. Da Prinds Christian blev ført over, satte man Coursen lige over fra Vensyssel mod den svenske Kyst. Prindsen og hans Medfølger udgaves for Kiøbmænd. Falsen, som førte Baaden, pruttede, for at giøre de svenske Lodser troskyldige, længe med dem om Betalingen for at lodse dem ind til Norge. Endelig, da de vedbleve at være paastaaende, sagde han med en Slags Camerat-Tone til dem: „aa, det er ligegodt; det er saa et Par Kiøbmænd; de Karle kan nok betale; jeg skal nok skaffe Jer Betalingen og maaskee en god Douceur til." Den fik de da og, i det de erfarede, at de havde ført Kronprindsen af Danmark over. Man fortæller, at Prinds Christian før sin Afreise har gjort Kongen nogle Forestillinger med Hensyn til, at han hidtil havde havt saa liden Leilighed til at tage Deel i offentlige Forretninger og at indsamle de Kundskaber og Erfaringer, som den ham nu anbudne Post gjorde fornødne. Jeg paatager mig ikke at dømme herom. Men en Bemærkning falder mig ved denne Leilighed ind, at nemlig s. 368Historien viser, at de Prindsen, som have været noget trykkede i deres første Aar — og altsaa deels ere blevne mindre fordærvede ved Smigrerie og Veneration, deels have været nødte til ved noget Personligt at vinde Opmærksomhed og Agtelse — ere siden blevne de dueligste Regentere, f. Ex. Frederik II. i Preussen.

Med Gaarsposten har vor Direction, som havde fra Prinds Christian modtaget Communication om, at han havde tiltraadt sin Post som Statholder, ønsket ham til Lykke og anbefalet ham som Statholder og Videnskabernes udmærkede Velynder det norske Universitets Tarv. Tillige sendte vi ham Gienpart af det Brev, ved hvilket et interimistisk Collegium constitueres, bestaaende af de hidtil udnævnte Professorer, under Forsæde af Etatsraad Treschow. Fra den sidste have vi endnu intet Brev. Men Sverdrup har meldet os, at hans Reise derop har kostet 800 Rigsbankdaler eller 4800 Rdrl. d. C. Ved sin Ankomst til Christiania fandt han sin Bolig complet meubleret lige indtil 4 Børne-Senge. En behagelig Overraskelse. Det samme maa man

da nu gjøre for Treschow. Galanteriet mod den ene var ellers en Fornærmelse mod den anden. Fra London have vi faaet Efterretning, at den Høistcommanderende ved Wingø Sund har faaet Ordre at beskytte de Skibe, som bringe det norske Universitets Bøger og Professorernes Meubler derop. Directionen har nu skrevet til the Commander in chief, for at forespørge, om han har modtaget saadan Ordre, og om Skibene kunne gaae sikkert. Conceptet, hvori ogsaa Skibenes Navne ere angivne, blev først sendt til Statsministeren for de udenlandske Affærer, Rosenkran\$\$\$*, for at spørge, om han derved maatte have noget at bemærke. Han svarede, at han ikke fandt det mindste at erindre derimod, og ønskede blot, at det maatte opnaae sin Hensigt. Det vil nok sige, at han mere ønsker end haaber s. 369det. Dette Brev afsendes nu ved en Parlemētær, som Generalauditør Bornemann foranstalter.

Noget curios maa jeg bog fortælle Dig. Baggesen har — ikke hos Directionen formelig, men — hos Geheimeraad Malling anholdt om at blive Professor i Philosophien her ved Universitetet efter Treschow. Boni Dii! en Philosoph i Theorie og i Praxis! Philosophien kan rigtig nok mortalibus propinari under mange Indklædninger. Hvo kan vide, hvad det kunde være godt for, om den nu istedet for den Treschowske ærværdige Viidsoms-Dragt iførte sig en comisk-romantisk-theatralisk à la Baggesen? Hvo kan vide, om det ikke ogsaa kunde gjøre Eders Consistorial-Forsamlinger lidt mere amusante?

Min gamle Contubernal paa Walkendorphs Collegium, Byfoged Bruun Juul, er død i Helsingør af en stærk Svindsot. Han var, da vi som sagt vare (c. 1795) Contubernaler, saa stærk, at han syntes bestemt til 100 Aars Alder. Han besad mange gode Kundskaber og et ædelt Hierte. Han var ogsaa en af de Nordmænd, som gjerne omgikkes med Danske. Hans tidlige Død har meget rørt mig.

Totus tuus

Engelstoft.